

Puddelpatrioten

Tannlege Elisabeth Engemoen har drevet puddeloppdrett i 40 år. Hun avler ikke på pysete hunder, og utstillinger kan hun godt klare seg uten.

– **G**odt gemytt og god helse er det viktigste. Jeg liker hunder som er trygge på seg selv og som vet hva de vil. Er de pene i tillegg, ser jeg det som en bonus.

Vi sitter i hundeværelset og drikker kaffe. I en kurv på gulvet ligger mellompuddelen Elle og valpene hennes, de er ti dager gamle og fremdeles blinde. Bitte små, og med flate krøller i den sorte pelsen. De påkaller mor og verdens oppmerksomhet ved hjelp av klynk og myke smattelyder. Elle har fått seks valper, det er to mer enn gjennomsnittet.

– Av utseende er Elle litt grov og ikke perfekt for utstilling. Men hun gir friskt og fint avkom, og er en super brukshund. Far til valpene er en av hannhundene mine, en veldig pen hund, nærmest litt forfinet, som tidligere har produsert mange norske champions. De fleste hundene jeg avler blir imidlertid brukt som rene familiehunder. Det synes jeg er veldig bra, sier Engemoen.

Elle er robust og tillitsfull. I følge Engemoen ville mange tisper vist aggresjon om fremmede kom for nære avkommet etter bare ti dager. Men til Tidenes utsendes store fryd, går det fint an å fiske en liten tass opp fra kurven uten at mor protesterer.

KENNEL OG KLINIKK • Kennel Marielle drives fra Snarøya og Røyken av henholdsvis mor og datter. Begge er tannleger, og jobber sammen på Elisa-



– Å drive puddeloppdrett gir meg mye glede, sier Elisabeth Engemoen. Her med dvergpuddelen Rikke og mellompuddelen Pepsi.

beth Engemoens tannklinikk i Sandvika. Fra starten av drev Kennel Marielle oppdrett av toy-, dverg- og mellompuddler. I 2002 introduserte Elisabeths datter i tillegg Gordon Setter til oppdrettet, som et resultat av en stadig økende interesse for jakt og friluftsliv. Men for Elisabeth Engemoen har det alltid dreid seg om puddel.

– Hvorfor puddel?

– Som barn tilbrakte jeg flere sommerferier sammen med foreldrene mine på Gausdal Høyfjellshotell. Der hadde de en puddel som jeg forelsket meg i. Den fulgte etter meg hvor enn jeg gikk. Som 10-åring fikk jeg min første puddel, og denne hadde sitt første valpekull da jeg var 13. Ti år senere kjøpte jeg ny hund med tanke på utstilling og avl. Og siden har det



Mellompuddelen Elle med sine seks søte små.

gått slag i slag med pudler i de tre minste størrelsene, sier Engemoen.

OPP OM NATTEN • I dag har hun dvergpuddelen Rikke (Marielle Ricky Lake) og mellompuddelen Pepsi (NUCH Marielle Pepsi Max) boende hjemme. Mellompuddelen Elle er en av vel ti hunder som er satt ut på før, men den nybakte moren oppholder seg for tiden hos Engemoen på Snarøya i forbindelse med avleveringen av neste generasjon.

– Under en fødsel må man være til stede hele tiden. Det kan ofte ta et døgn, da det som regel er to timer mellom hver valp. I slike situasjoner har jeg ofte glede av mine kunnskaper som tannlege; jeg vet litt om hvordan medisiner fungerer, litt om hjertemasasje og slike ting. Den første uken er jeg oppe flere ganger om natten for å sjekke at alle spiser. Hvis du ikke hjelper til i begynnelsen vil de svakest dø. Det er mye jobb i de åtte ukene jeg har dem hjemme, så jeg har aldri mer enn ett kull av gangen. Det er kjempemor, men slitsomt, sier Engemoen.

GLAD I BARN • Mellompuddelen er en praktisk og real hund. I likhet med dverg- og toypuddel tar den ikke stor

plass, men kan likevel være med på det meste. Den er opprinnelig avlet frem som appporterende andehund. Pudler blir gjerne 12 år og eldre, og er meget lærenemme.

– De er intelligente og gjør det svært godt i lydighet. De er flotte familiehunder, og veldig glade i barn. Ungene mine lærte å gå ved hjelp av bikkjene. Da sønnen min tok sine første skritt, hadde vi en gammel hund hjemme. Hun sto rolig mens han dro seg opp etter pelsen hennes, og så gikk de sammen bortover gulvet, forteller Engemoen.

NORSKE CHAMPIONS • En førvert får valpen gratis og betaler kun for mat og ellers vanlig utstyr som hunden trenger. Stort sett er det de samme menneskene som har hunder på før fra Kennel Marielle. Når hunden de har dør, kommer de tilbake for å skaffe seg en ny følgesvenn. De fleste holder to hunder samtidig, pudler trives godt når de er flere sammen.

– Jeg koster alt som har med utstilling å gjøre, som for eksempel klipping av pelsen og stell av hundene. Jeg betaler også alt av forsikringer og utgifter til veterinær. Er det ei tisper, har jeg rett til å ha tre valpekull på henne før hun blir overført på førverten. En hannhund er på før hele livet, og er han brukbar, brukes han til avl på tisper han passer til. Jeg stiller ham ut, og låner ham for å pare tispene med.

– Har du hatt noen spesielt fine hunder?

– Jeg har en toypuddel nå som er veldig fin, og stiller ofte ut hunder til de blir norske champions. Det å stille ut hundene hører med. Men siden jeg egentlig kan styre min begeistring for denne delen av å drive oppdrett, bruker jeg som regel en handler, det vil si en som går for meg i ringen. En handler er ofte flinkere til å vise frem hunden – ulempen er at vedkommende ikke alltid kjenner den firbente han skal stille ut. Er hunden av den sære sorten, kan det lønne seg at de to er

sammen fra dagen i forveien. Ofte stiller jeg ut tre til fire hunder samtidig, og er utstillingen i nærheten, blir jeg med for å stille dem før utstillingen, sier Engemoen.

EN LIVSSTIL • For Elisabeth Engemoen har det å drive puddeloppdrett blitt en livsstil. Hun er glad i å gå tur, men synes det er kjedelig uten hunder. Ved hytta på Haugastøl hvor de kan løpe fritt omkring, trives hundene godt. I følge Engemoen løper pudler aldri fra deg.

– Hva har fått deg til å fortsette med pudler og oppdrett i mer enn 50 år?

– Det å drive puddeloppdrett er veldig god avkobling fra det jeg gjør ellers. Jeg kan være sliten etter lange og intense dager som tannlege, men hundene og arbeidet med dem gir meg ny energi. Jeg driver oppdrett på denne måten fordi jeg er glad i dyr – det er ingenting å tjene på dette. Det gir likevel stor glede å se valpene vokse opp og ikke minst oppdage at de besitter gode egenskaper som jeg har klart å avle frem. Det kan være et spesielt godt lynne, fin benbygning, fine vinkler, fin hodefasjon, måten de ligger med beina på, eller at noen av dem smiler når de hilser. Det er givende, og ikke minst artig, å se disse trekkene gå igjen gjennom mange generasjoner, konkluderer Engemoen.

Tekst og foto: Tone Elise Eng Galåen



Nyeste generasjon mellompuddel.